

REPRESENTATION AT JOINT STOCK COMPANIES AND ESPECIALLY TRANSFER OF THE REPRESENTATIVE AUTHORITY WITH INTERNAL REGULATIONS

ANONİM ŞİRKETTE TEMSİL
VE ÖZELLİKLE TEMSİL
YETKİSİNİN İÇ YÖNERGE
İLE DEVREDİLMESİ

SELİM ŞENTARHANACI
NUR BOZKURT

ABSTRACT

In principle, joint stock companies are represented by a board of directors. People authorized to represent the company use this authority by signing under the company title. As a rule, using this authority relies on a joint signature, that is, the signature of two representatives. Although controversial, delegation of the power of representation requires a board of directors' decision, regulated by an internal directive and including a provision regarding this in the prime contract¹. With amendments to the Turkish Commercial Code (TCC), the principle of ultra vires was repealed and, therefore, without prejudice to the exceptions, the authority of representation of signatory authorities became unrestricted, fulfilling the aim of protecting third parties. Thus, even if the transaction made by an authorized signatory is not about the business, it binds the company and becomes effective, against which the company may depend on provisions of unauthorized representatives in order to avoid negative consequences.

KEYWORDS

JOINT STOCK COMPANY,
REPRESENTATION AUTHORITY,
INTERNAL DIRECTIVE, BOARD OF
DIRECTORS, LIMITED AUTHORIZED
REPRESENTATIVE

ÖZET

Anonim şirketler kural olarak Yönetim Kurulu ("YK") tarafından temsil edilir. Şirketi temsil yetkisine sahip kişiler bu yetkiyi şirket unvanı altına imza atarak kullanırlar. Bu imza yetkisinin kullanılması kural olarak temsil yetkisine sahip temsilcilerden ikisinin müştereken imza atmasıyla yani çift imzayla olur. Temsil yetkisinin devri için; tartışmalı olmakla birlikte YK kararı, iç yönerge düzenlenmesi ve esas sözleşmede buna ilişkin hükme yer verilmesi şartları aranmaktadır¹. 14 Şubat 2011'de Resmî Gazetede yayınlanarak yürürlüğe giren 6102 sayılı Türk Ticaret Kanunu'nda ("TTK") yapılan değişiklikler ile ultra vires ilkesi kaldırılmış, böylece istisnalar hariç olmak üzere imza yetkililerin temsil yetkileri sınırlandırılmaz hale gelmiş ve bu yolla üçüncü kişileri korumak amaçlanmıştır. Böylece imza yetkilisinin yaptığı işlem, işletme konusunda olmasa dahi şirketi bağlar ve hüküm doğurur, buna karşı şirket olumsuz sonuçlardan kaçınmak amacıyla yetkisiz temsilci hükümlerine dayanabilir.

ANAHTAR KELİMELER

ANONİM ŞİRKET, TEMSİL YETKİSİ,
İÇ YÖNERGE, YÖNETİM KURULU,
SINIRLI YETKİLİ TEMSİLCİ

PART 9

The inalienable rights of the board of directors are set down in Article 375 of the TCC, and, since the authority of representation is not included in this group, it is possible to transfer it. It can also be argued that the transfer of the authority of representation is mandatory given the functioning, business volume, potential, uninterrupted working and working capacities of today's joint stock companies.

YK'nın devredilemez ve vazgeçilemez yetkileri TTK'nın 375. maddesinde gösterilmiş olup, temsil yetkisi bu grupta yer almadığından ötürü devri mümkündür ve ayrıca günümüz anonim şirketlerin işleyişleri, iş hacmi, potansiyelleri, kesintisiz çalışma zorunluluğu ve çalışma kapasiteleri göz önüne alındığında temsil yetkisinin devrinin zorunlu olduğu savunulabilir.

I. INTRODUCTION

In a joint stock company, the members of the board of directors are entitled to represent the company as soon as they are elected. In order to ensure representation is not interrupted, it is necessary to transfer the authority of representation of the joint stock legal entity, which has a dynamic structure and operates continuously. As a rule, the board of directors has the authority to manage and represent the company, apart from those areas left to the general assembly by law and by the prime contract. According to the preamble of Article 374 of the TCC, every work and transaction required in order to carry out the business of the company is under the authority of the board of directors or, in the event of transfer, under the authority of the management. The inalienable rights of the board of directors are set down in Article 375 of the TCC, and, since the authority of representation is not included in this group, it is possible to transfer it. It can also be argued that the transfer of the authority of representation is mandatory given the functioning, business volume, potential, uninterrupted working and working capacities of today's joint stock companies.

I. GİRİŞ

Anonim şirkette YK üyeleri seçildikleri anda temsil yetkisine sahip olurlar. Dinamik yapısı ve sürekli kesintisiz biçimde faaliyet gösteren anonim şirket tüzel kişiliğinin, bu kesintisizliği sağlamak amacıyla temsil yetkisini devretme ihtiyacı doğmaktadır. YK; kanun ve esas sözleşmeyle genel kurula bırakılmış olanlar hariç kural olarak şirketin yönetim ve temsil yetkisini haizdir. TTK'nın 374. maddesinin gerekçesine göre şirketin işletme gerekli bütün iş ve işlemler YK'nın veya devir halinde de yönetimin yetkisindedir. YK'nın devredilemez ve vazgeçilemez yetkileri TTK'nın 375. maddesinde gösterilmiş olup, temsil yetkisi bu grupta yer almadığından ötürü devri mümkündür ve ayrıca günümüz anonim şirketlerin işleyişleri, iş hacmi, potansiyelleri, kesintisiz çalışma zorunluluğu ve çalışma kapasiteleri göz önüne alındığında temsil yetkisinin devrinin zorunlu olduğu savunulabilir.

FOOTNOTE

1 Commentary of TCC 367; Hasan Pulaşlı, Şirketler Hukuku Genel Esaslar, 6. Edition, 2020, No. 105, p.409; İsmail Kırcı-Feyzan Hayal Şehirli Çelik- Çağlat Manavgat, Anonim Şirketler Hukuku Volume I, 1. Edition, 2013, p.627; Ünal Tekinalp, Sermaye Ortaklıklarının Yeni Hukuku, 4. Edition, 2015, No. 12-75, p.222-223

II. REPRESENTATION OF A JOINT STOCK COMPANY BY THE BOARD OF DIRECTORS

A. Practicing the Authority of the Representation by the Board of Directors

Joint stock companies are managed and represented by the board of directors. Even though they can be shareholders in the joint stock company, legal entities cannot be on the board of directors because only real people are eligible to be on the board of directors. For this reason, the representatives of legal entities can be on the board of directors. The board of directors' most important duty is to manage and represent the company, besides its other duties and authorities such as conducting meetings and taking decisions, holding the general assembly meeting, fulfilling the decisions of the general assembly, and preparing the yearly balance sheet and income statement.

Joint stock companies are represented in internal and external relations by the board of directors. The board of directors of a joint stock company prepares a circular of signatures and

II. ANONİM ŞİRKETİN YÖNETİM KURULU TARAFINDAN TEMSİL EDİLMESİ

A. YK'nın Temsil Yetkisini Kullanması

Anonim şirketler YK tarafından yönetilir ve temsil edilir. Tüzel kişiler her ne kadar anonim şirkette pay sahibi olabilse de YK'ya seçilemezler. Zira YK'ya yalnızca gerçek kişiler seçilebilir. Bu nedenle de tüzel kişilerin temsilcileri YK'ya seçilebilirler. Toplantılar yapmak ve kararlar almak, genel kurul toplantısını yapmak, genel kurul kararlarını yerine getirmek, yıllık bilanço ve gelir tablolarını hazırlamak gibi görev ve yetkilerin dışında YK'nın en önemli görevi; şirketi temsil ve idare etmektir.

Anonim şirket; YK tarafından, dış ve iç ilişkilerde temsil edilir. Anonim şirkette YK, görevine başlamadan önce bir imza sirküleri düzenler ve bunu noterlik nezdinde onaylatır. İmza sirküleri şirket bünyesinde imza yetkililerinin kimler olduğunu, bu kişilerin yetkilerinin kapsamını ve derecesini gösterir. İmza sirküleri noterlik nezdinde onaylandı

DİPNOT

1 TTK 367 Şerhi; Hasan Pulaşlı, Şirketler Hukuku Genel Esaslar, 6. Baskı, 2020, No. 105, s.409; İsmail Kırcı-Feyzan Hayal Şehirli Çelik- Çağlat Manavgat, Anonim Şirketler Hukuku Cilt I, 1. Baskı, 2013, s.627; Ünal Tekinalp, Sermaye Ortaklıklarının Yeni Hukuku, 4. Baskı, 2015, No. 12-75, sayfa 222-223

PART 9

THE WORD “SIBER”, EQUIVALENT TO “CYBER” IN ENGLISH, HAS MEANINGS PERTINENT TO COMPUTER NETWORKS AND THE INTERNET.

has it approved by a notary before setting the work. The circular of signatures indicates the signatories within the company and the scope and degree of their powers. After being approved by a notary, the circular of signatures is delivered to the Directory of Commercial Registry where it is announced and registered. The registry records the name, residence, nationality and the form of representation procedure of the signing authority². The circular of signatures also serves as proof of the duties and powers of the authorized signatories to enact the transactions³. The circular of signatures is sent to the people or institutions with which the company has business relations to ensure they are informed of the regulations⁴. In addition, the circular shows the transactions and extent of the authority of representation of company officers other than those on the board of directors⁵.

Registering and announcing the board of directors and/or establishing a circular of signatures is only illustrative because, once someone is elected as a member of the board of directors, they legally hold the authority of representation⁶. The acquisition or termination of membership can only be claimed against bona fide third parties after registration and announcement of membership. The second sentence of TCC Article 359/II states that: “...in addition, the registration and the announcement is immediately announced on the company's website”. and this provision brings in a new qualification⁷.

The rule prescribing that people authorized to sign on behalf of the company shall sign under the title of the company is stipulated in Article 372 of the TCC. This provision has the characteristics of a compulsory legal rule, which, as the Supreme Court prescribes, cannot be altered by the prime contract. The decision of the Supreme Court Assembly of Civil Chambers dated 28.02.1996 and numbered 1995/12993 E. 1996/96 K. stipulates that Article 372 of the TCC is a compulsory legal rule and the stamp term shall be understood as the business name⁸.

1. The Joint Signature Principle

In principle, authority of representation is exercised by the board of directors. People with

tan sonra şirket tarafından bir sureti ticaret sicil müdürlüğüne verilir ve imza sirküleri tescil ve ilan edilir. Bu tescil bünyesinde imza yetkililerinin isim, ikametgâh, tabiiyet gibi bilgileri ve temsil usulünün şekli gösterilmelidir². Noterlik tarafından tasdik edilen imza sirküleri, yapılacak olan işlemler sırasında imza yetkililerinin görev ve yetkilerinin ispatlanması işlevi de görür³. İmza sirküleri, şirketin iş ilişkisinde bulunduğu kişi ve kurumlara da gönderilerek bu kişi ve kurumların yapılan bu düzenlemeler hakkında bilgi sahibi olması sağlanır⁴. Ayrıca yönetim kurulu üyeleri dışındaki şirket görevlilerine de temsil yetkisi veriliyorsa, sirkülerde bunların hangi işlemlerde ve hangi ölçüde temsile yetkili oldukları da gösterilir⁵.

Herhangi bir kişi YK üyesi seçildiği an temsil yetkisini kanunen kazanmış olacağından ticaret siciline tescil ve/veya imza sirküleri çıkarılması sadece açıklayıcı etkiyi haizdir⁶. Üyeliğin kazanılması veya sona ermesi, iyi niyetli üçüncü kişilere karşı ancak tescil ve ilan edildikten sonra ileri sürülebilir. TTK'nın 359/2 maddesinin ikinci cümlesinde; “...ayrıca tescil ve ilanın yapılmış olduğu, şirketin web sitesinde hemen açıklanır.” demekle yeni bir nitelik getirmiştir. Ayrıca YK üyesinin üyeliğinin kaldırılmasına yönelik kararlarda ticaret siciline tescil ve ilan edilmedikçe, iyi niyetli üçüncü kişilere karşı hüküm ifade etmez. Ancak kaldırmayı bilmediğini iddia eden, ticaret ortaklığının ortağı veya ilgilisi ise iyi niyetli sayılmaz⁷.

Şirket adına imza yetkisini haiz kişilerin şirketin unvanı altında imza atması kuralı TTK'nın 372. maddesinde gösterilmiştir ve bu madde Yargıtay içtihatlarıncı belirtildiği gibi emredici hüküm niteliğinde olup esas sözleşmeyle değiştirilemez. Zira Yargıtay, Hukuk Genel Kurulu'nun 28 Şubat 1996 tarihli 1995/12993 E. ve 1996/96 K. sayılı kararı uyarınca TTK'nın 372. maddesinin emredici olduğu ve esas sözleşmedeki kaşe tabirinin ticari unvan olarak anlaşılması gerektiğini belirtmiştir⁸.

1. Çift İmza Kuralı

Anonim şirketlerde temsil yetkisi, kural olarak YK tarafından kullanılır. Şirketi temsil yet-

signature authority can sign in the name of the company. Unless otherwise agreed, according to the Article 370/1 of the TCC, authority of representation is exercised by the board of directors with joint signatures. In accordance with the joint signature rule, representing the company against third parties requires the signature of representatives on the board of directors who have signature authority.

The joint signature rule can be altered with the prime contract, whereby, with an amendment to the prime contract, the power of representation can be exercised by more than two members or by all members of the board of directors.

The joint signature rule in terms of written documents and contracts is also valid for verbal agreements or verbal commitments made by members of the board of directors⁹. But the joint signature rule does not apply in cases of passive representation, such as notification, notice, warning, and declaration.

According to Tekinalp, “It is valid even if the notice, notification and notification made to the partnership is made to only one of the members of the board of directors. In other words, the rule of joint representation does not apply to the passive representation of the partnership; each member who has a representative qualification has passive representation authority.”¹⁰

2. The Term Ultra Vires and the New Regulation

According to Article 371/1 of the TCC, those authorized to represent the company can carry out, on its behalf, all kinds of affairs and legal transactions that fall within the purpose and scope of the company and use the company title for this. In the previous statute, the activities of companies were determined by the prime contract and there was an “ultra vires” rule stating that companies cannot carry out legal transactions other than those within their area of business. For example, a joint stock company handling a textile business could not be involved in chemical industry activities unless regulated within the prime contract, and, in order to make that possible, they needed to change the prime contract. In this way, the rights and liabilities of com-

İNGİLİZCEDE “CYBER” KELİMESİNİN KARŞILIĞI OLAN “SİBER” KELİMESİ, BİLGİSAYARAĞLARINA AİT OLAN, İNTERNETE AİT OLAN, ANLAMLARI TAŞIMAKTADIR.

kisine sahip kişiler, şirket adına imza atabilirler. Aksi kararlaştırılmadıkça, TTK'nın 370/1. maddesi uyarınca temsil yetkisi yönetim kurulu tarafından çift imza ile kullanılır. Çift imza kuralı çerçevesinde şirketin üçüncü kişilere karşı temsil edilmesi için YK bünyesinde imza yetkisi bulunan temsilcilerin imzası gerekmektedir.

Çift imza kuralı esas sözleşmeyle değiştirilebilir. Zira esas sözleşmede yapılacak bir değişiklik ile temsil yetkisinin ikiden fazla üyeye veya tüm YK üyelerince birlikte kullanılması kararlaştırılabilir.

Yazılı belgeler ve sözleşmeler bakımından söz konusu olan çift imza kuralı, şirket YK üyelerinin sözlü olarak kuracağı sözleşmeler veya sözlü olarak bulunacağı taahhütler bakımından da geçerlidir⁹. Lakin, çift imza kuralı; tebligat, ihbar, ihtar ve bildirim gibi pasif temsil hallerinde uygulanmaz.

Tekinalp'e göre: “Ortaklığa yapılan ihtar, ihbar ve tebligatın YK üyelerinden sadece birisine yapılması geçerlidir. Diğer bir söyleyişle, ortaklığın pasif temsili konusunda birlikte temsil kuralı yürümez; temsilci niteliğine sahip her üyenin pasif temsil yetkisi vardır.”¹⁰

2. Ultra Vires Kavramı ve Yeni Düzenleme

TTK'nın 371/1. maddesi hükmüne göre, temsile yetkili olanlar; şirketin amacına ve işletme konusuna giren her türlü işleri ve hukuki işlemleri, şirket adına yapabilir ve bunun için şirket unvanını kullanabilirler. Önceki kanunda, şirketlerin faaliyetleri esas sözleşme ile belirlenmekteydi ve şirketlerin işletme konuları dışında hukuki işlemleri yapamayacaklarını belirten “ultra vires” kuralı mevcuttu. Örneğin; tekstil işiyle uğraşan bir anonim şirket, esas sözleşmesinde yazmadığı müddetçe kimya endüstrisinde faaliyet gösteremezdi ve bunun mümkün olabilmesi için esas sözleşmeyi değiştirmesi gerekirdi. Bu yolla ticaret şirketlerinin hak ve borç ehliyeti, esas sözleşmede ya-

FOOTNOTE

2 **Himmet Koç**, Anonim Şirketlerde İç Yönerge ile Yönetim ve Temsil Yetkisinin Devri, 2018, s.155

3 **İsmail Kayar**, Anonim ve Limited Şirketlerin Temsili ve İmza Sirküleri, Türkiye Noterler Birliği Dergisi, Number 127, 2005, page 110 ff.

4 **Reha Poroy, Ünal Tekinalp, Ersin Çamoğlu**, Ortaklıklar Hukuku, 2014, p.348

5 **Poroy, Tekinalp, Çamoğlu**, Ortaklıklar Hukuku, 2019, p.385

6 **Böckli, P. Schweizer Aktienrecht**, 4. Edition, Zürich, Basel, Genf 2009, s.1742, N. 496/a by transfer from Veliye Yanlı, Gül Okutan Nilsson, Anonim ve Limited Şirketlerde Sınırlı Yetkili Temsilci Tayini (Temsilci Tayini), Banka ve Ticaret Hukuku Dergisi, Volume XXX, No:4, Aralık 2004, p.10,

7 **TBB Dergisi**, No.80, 2009, p.343 - <http://tbbdergisi.barobirlik.org.tr/m2009-80-486>

8 **Günay**, Temsil, p.45

9 **Hayri Domanıç**, Anonim Şirketler Hukuku ve Uygulaması-TTK Şerhi, I-II. İstanbul, 1988, p.518

10 **Poroy, Tekinalp, Çamoğlu**, Ortaklıklar, 2019, p.385

DİPNOT

2 **Himmet Koç**, Anonim Şirketlerde İç Yönerge ile Yönetim ve Temsil Yetkisinin Devri, 2018, s.155

3 **İsmail Kayar**, Anonim ve Limited Şirketlerin Temsili ve İmza Sirküleri, Türkiye Noterler Birliği Dergisi, S.127, 2005, s.110 vd.

4 **Reha Poroy, Ünal Tekinalp, Ersin Çamoğlu**, Ortaklıklar Hukuku, 2014, s.348

5 **Poroy, Tekinalp, Çamoğlu**, Ortaklıklar Hukuku, 2019, s.385

6 **Veliye Yanlı, Gül Okutan Nilsson**, Anonim ve Limited Şirketlerde Sınırlı Yetkili Temsilci Tayini (Temsilci Tayini), Banka ve Ticaret Hukuku Dergisi, Cilt XXX, Sayı 4, Aralık 2004, sayfa 10'dan naklen, Böckli, P. Schweizer Aktienrecht, 4. Bası, Zürich, Basel, Genf 2009, s.1742, N. 496 a

7 **TBB Dergisi**, Sayı 80, 2009, s.343 - <http://tbbdergisi.barobirlik.org.tr/m2009-80-486>

8 **Günay**, Temsil, s. 45

9 **Hayri Domanıç**, Anonim Şirketler Hukuku ve Uygulaması-TTK Şerhi, I-II. İstanbul, 1988, s.518

10 **Poroy, Tekinalp, Çamoğlu**, Ortaklıklar, 2019, s.385

PART 9

mercial companies were limited to the field of operation written in the prime contract. Transactions made outside of the business subject were deemed to be non-existent as a result of the ultra vires principle.

The transactions made in the sector and the security of the market were adversely affected due to the fact that transactions contrary to ultra vires were deemed to be non-existent. In order to avoid the effects of this prohibition, companies kept their business subjects very broad and wrote down jobs that they might do in the future in their prime contract. Therefore, the ultra vires rule has been terminated and transactions made by companies other than those in its line of business binds them and those transactions are not deemed to be non-existent. A company is bound by such transactions if it can be proved that the transaction is out of the scope of the business and that the other party of the transaction is known to the third party or that it should be known as required by the situation. A company is not bound by transactions made outside the scope of the business only if it can be proved that the transaction is outside the scope of the business and that the other party to the transaction is known to the third party or that it should be known as a matter of fact.

In addition, joint stock companies are not bound by transactions other than the authority of representation that are specific to the business of the head office or a branch but are registered and announced. Apart from this, a company is bound by all transactions other than the purpose of the company and the subject of operation, Even if the company is liable to the third party due to these transactions, it may be based on the provisions of the unauthorized representative in accordance with the provisions of the Turkish Code of Obligations ("TCO") against the person who exceeds their authority of representation and the company has recourse to the representative.

Thus, transactions made by representatives appointed by the board of directors outside the subject of the company are also effective and binding for the company. In this case, the company shall apply the provisions of unauthorized representatives. Therefore, it can be alleged that problems arising due to transactions that were formerly accepted as ultra vires will continue within the framework of the objection that the transaction will not bind the company for the reason of "exceeding author-

zılı işletme konusu ile sınırlandırılmış idi. İşletme konusu dışında yapılan işlemler, ultra vires ilkesinin bir sonucu olarak yok hükmünde sayılmaktaydı.

Ultra vires ilkesine aykırı işlemlerin yok hükmünde sayılması nedeniyle, sektörde yapılan işlemler ve pazarın güvenliği olumsuz etkilenmekteydi. Şirketler, bu yasağın etkilerinden sıyrılmak amacıyla işletme konularını aşırı geniş tutuyor ve gelecekte yapma ihtimali bulunan işleri de esas sözleşmelerine yazıyordu. Bu nedenle ultra vires kuralı kaldırılmış ve şirketlerin işletme konuları dışında yaptıkları işlemler de şirketleri bağlamakta, yok hükmünde sayılmamaktadır. Yalnızca, işletme konusu dışında yapılmış işlemler, işlemin işletme konusu dışında kaldığının işlemin karşı tarafı üçüncü kişi tarafından bilindiği veya hâlin icabı gereği bilinmesi gerektiği ispatlanabilirse şirketi bağlamaz.

Ayrıca, anonim şirketlerde sadece merkezin veya bir şubenin işlerine özgülenmiş olup da tescil ve ilan ettirilen temsil yetkisi dışındaki işlemler şirketi bağlamaz. Bunun dışında; şirketin amacı ve işletme konusu dışında yapılan tüm işlemler de şirketi bağlayacaktır. Söz konusu işlemler nedeniyle üçüncü kişiye karşı şirket sorumlu olacak olsa dahi temsil yetkisinin sınırını aşan kişiye karşı 4 Şubat 2011 tarihli Resmi Gazetede yayınlanarak 1 Temmuz 2012'de yürürlüğe giren 6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu ("TBK") uyarınca yetkisiz temsilci hükümlerine dayanılabilecek ve şirket işbu hususta temsilciye rücu edebilecektir.

Böylece YK tarafından atanmış olan temsilcilerin, şirket namına şirketin konusu dışında yapmış oldukları işlemler de şirket için bağlayıcıdır ve şirket üzerinde hüküm doğurur. Şirket, bu durumda yetkisiz temsilci hükümlerine dayanabilir. Dolayısıyla eskiden "ultra vires" kabul edilen işlemler nedeniyle uygulamada gündeme gelen sorunların, bu sefer "yokluk" yaptırım kapsamında değil, artık "temsil yetkisinin aşılması" gerekçesine dayalı olarak işlemin şirketi bağlamayacağı itirazı çerçevesinde devam edeceği söylenebilir¹¹. Ayrıca temsilcinin kanuna, emredici hükümlere veya esas sözleşmeye aykırı davranması halinde şirketin rücu

ity of representation" rather than the "non-existent" sanction¹¹. In addition, the company's right of recourse is reserved in the event of representative acts against the law, mandatory provisions, or the prime contract. This situation shows that the provision is valid for the internal relations of the company¹².

With the termination of the ultra vires principle, the right of joint stock companies has been expanded unlimitedly, and, with the new regulation, transactions made outside the scope of the business have become binding on the company¹³. The addition of provisions limiting the company's capacity to subjects within the prime contract is null and void. Because a provision regarding

The transactions made in the sector and the security of the market were adversely affected due to the fact that transactions contrary to ultra vires were deemed to be non-existent.

Ultra vires ilkesine aykırı işlemlerin yok hükmünde sayılması nedeniyle, sektörde yapılan işlemler ve pazarın güvenliği olumsuz etkilenmekteydi.

the ultra vires principle cannot be included in the company's prime contract, it will be deemed to have not been written. In this case, it is not possible to limit the subject of the business with the prime contract. On the contrary, although the limitation of the business to the subject has been lifted, the company must specify in the prime contract of the company and have this subject registered and announced, in accordance with Article 339 and 354 of the TCC

III. TRANSFERRING AUTHORITY OF REPRESENTATION

There is no consensus in the doctrine considering the necessary conditions for the transfer of the power of representation. In the new TCC, which differs from the previous one, the transfers of the authority of representation and that of management are reg-

hakkı saklıdır. Bu durum; hükmün, şirketin iç ilişkilerinde geçerli olduğunu göstermektedir¹².

Ultra vires ilkesinin kaldırılmasıyla, anonim şirketlerin tabi olacağı hak ehliyeti sınırsız şekilde genişletilmiş ve yeni kanunla işletme konusu dışında yapılan işlemler de şirketi bağlar hale gelmiştir¹³. Şirketin hak ehliyetini konu ile sınırlayan hükümlerin esas sözleşmeye eklenmesi kesin hükümsüzdür. Zira şirketin esas sözleşmesine ultra vires ilkesine dair bir hüküm konulamaz, konulması durumunda o hüküm yazılmamış sayılacaktır. O halde, esas sözleşme ile işletme konusunun sınırlandırılma-

The transactions made in the sector and the security of the market were adversely affected due to the fact that transactions contrary to ultra vires were deemed to be non-existent.

Ultra vires ilkesine aykırı işlemlerin yok hükmünde sayılması nedeniyle, sektörde yapılan işlemler ve pazarın güvenliği olumsuz etkilenmekteydi.

sı mümkün değildir. Bilakis, işletmenin konu ile sınırlandırılması kaldırılmış olmasına rağmen TTK'nın 339. maddesi ve TTK'nın 354. maddesi gereğince şirket esas sözleşmesinde şirketin işletme konusunun ne olduğunu belirtmeli ve bu konuyu tescil ve ilan ettirmelidir.

III. TEMSİL YETKİSİNİN DEVRİ

Temsil yetkisinin devrine yönelik gerekli şartların neler olduğuna dair doktrinde görüş birliği bulunmamaktadır. Zira yeni TTK'da eskisinden farklı olarak temsil ve yönetimin devri ayrı ayrı düzenlenmiş olup, yönetimin devrini düzenleyen TTK madde

FOOTNOTE

¹¹ Abuzer Kendigelen, Yeni Türk Ticaret Kanunu Değişiklikler, Yenilikler, İlk Tespitler, İstanbul, 2011, p.100

¹² Günay, Anonim Şirketin Temsili, p.47

¹³ Himmet Koç, Anonim Şirketlerde İç Yönerge ile Yönetim ve Temsil Yetkisinin Devri, 2018, p.157; Sevilay Uzunallı, Anonim Şirkette İşletme Konusu, 2013, p.105

DİPNOT

¹¹ Abuzer Kendigelen, Yeni Türk Ticaret Kanunu Değişiklikler, Yenilikler, İlk Tespitler, İstanbul, 2011, s.100

¹² Günay, Anonim Şirketin Temsili, s.47

¹³ Koç, Temsil Yetkisinin Devri, 2018, s.157; Sevilay Uzunallı, Anonim Şirkette İşletme Konusu, 2013, s.105

PART 9

ulated separately and there is a debate about whether the provisions in Article 367 regulating the transfer of the authority of management apply to the transfer of the authority of representation. According to TCC Article 367 of the TCC, which regulates the transfer of the authority of management, there should be a provision in the prime contract that allows for the transfer of authority, an internal directive should be prepared by the board of directors, and the board of directors should take a decision on this issue. In Article 371 of the TCC, which regulates the transfer of the authority of representation, there is no provision regarding any obligation to issue an internal directive.

For this reason, there are different opinions as to whether it is necessary to issue an internal directive in addition to the decision of the board of directors in the transfer of the authority of representation. According to Pulaşlı: "It is a condicio sine qua non that there is no contrary regulation or a positive provision in the prime contract for the transfer of the power to represent and a decision of the board of directors on this matter."¹⁴. According to Kırca, an internal directive, which is important in terms of the limits of responsibility, is required in the transfer of the authority of representation. In addition, the transfer of the power to represent is possible without any provision in the prime contract because seeking the condition of having a provision in the prime contract means that the exercise of power is left to the discretion of the general assembly, and this

367'de bulunan hükümlerin, temsil yetkisinin devrinde de uygulama bulunması hususunda tartışma bulunmaktadır. Yönetimin devrini düzenleyen TTK'nın 367. maddesine göre esas sözleşmede yetkinin devrine izin veren bir hüküm bulunmalı, YK tarafından iç yönerge düzenlenmeli ve YK bu konuya ilişkin karar almalıdır. Temsil yetkisinin devrini düzenleyen TTK'nın 371. maddesinde ise iç yönerge çıkarmanın zorunluluğuna dair bir hüküm bulunmamaktadır.

Bu nedenle temsil yetkisinin devrinde YK kararının yanında iç yönerge çıkarmanın gerekli olup olmadığı hususunda farklı görüşler bulunmaktadır. Pulaşlı'ya göre; "temsil yetkisinin devri için esas sözleşmede bu hususta aksi bir düzenlemenin olmaması veya olumlu bir hükmün yer alması ve yönetim kurulunun buna ilişkin bir kararının olması, bir condicio sine qua non (olmazsa olmaz şart) teşkil etmektedir."¹⁴. Kırca'ya göre; temsil yetkisinin devrinde iç yönerge gereklidir, iç yönerge yalnızca sorumluluk sınırları açısından önem taşır. Ayrıca esas sözleşmede hüküm bulunmadan temsil yetkisinin devri mümkündür. Çünkü esas sözleşmede hüküm bulunması koşulunun aranması, yetkinin kullanılmasının genel kurulun ihtiyarına bırakılması anlamına gelir ve bu

FOOTNOTE

¹⁴ Hasan Pulaşlı, Şirketler Hukuku Genel Esaslar, 6. Edition, 2020, No. 105, p.409

¹⁵ İsmail Kırca-Feyzan Hayal Şehirli Çelik- Çağlat Manavgat, Anonim Şirketler Hukuku Volume I, 1. Edition, 2013, p.627

¹⁶ Ünal Tekinalp, Sermaye Ortaklıklarının Yeni Hukuku, 4. Edition, 2015, No. 12-75, p.222-223

¹⁷ Kırca - Şehirli - Çelik - Manavgat, Volume I, p.628

makes the authority of the board of directors in accordance with Article 375/1/d of the TCC from being inalienable and indispensable. As a natural consequence of this, the transfer of the authority of representation cannot be left to the general assembly, and the decision of the board of directors cannot be subject to the approval of the general assembly¹⁵. According to Tekinalp, the transfer of the authority of representation means the transfer of the authority of management in the sense of Article 367 of the TCC. Therefore, the transfer of the authority of representation cannot be considered independent of Article 367 of the TCC and the provisions stipulated in this Article should also be included in the transfer of the authority of representation, which, thus, requires an internal directive to be issued¹⁶.

The authority of representation can be transferred only to a member or a third party, depending on the request of the board of directors, and can be transferred to both the member and the third party at the same time. Again, depending on the number of members on the board of directors and the size of the company, the member and/or third person to whom authority is transferred may be more than one. In the choice of these alternatives, the issue to be considered legally is that at least one member of the board of directors must have the authority of representation in accordance with the second sentence of paragraph 2 of Article 370 of the TCC. The person to whom the authority of representation has been transferred is named differently according to the membership of the board of directors¹⁷. If the person to whom the authority of representation has been transferred is a member of the board of directors, the executive member is called the director and the third person who is not a member of the board of directors is called manager. Partial transfer of the authority of representation is also possible. However, partial transfer cannot be claimed against third parties in good faith.

IV. INTERNAL DIRECTIVE

A. Legal Status of the Internal Directive

An internal directive is an agreement concluded by the board of directors showing matters regarding the management of the company and how the company will be represented against third parties. An internal directive generally includes regulations that are not fundamental or are only about

da YK'nın TTK'nın 375/1/d. maddesi uyarınca sahip olduğu yetkiyi devredilemez ve vazgeçilemez olmaktan çıkarır. Bunun doğal sonucu olarak temsil yetkisinin devri genel kurula bırakılamaz ve YK'nın bu kararı alması genel kurul onayına tabi tutulamaz¹⁵. Tekinalp'e göre ise; temsil yetkisinin devri, TTK'nın 367. maddesi anlamında yönetim yetkisinin de devri anlamına gelmektedir. Bu nedenle temsil yetkisinin devri TTK'nın 367. maddesinden bağımsız düşünülemez ve bu maddede öngörülen hükümler temsil yetkisinin devrinde de yer almalıdır. Böylece temsil yetkisinin devrinde iç yönerge çıkarılması gerekmektedir¹⁶.

Temsil yetkisi, YK'nın isteğine bağlı olarak sadece üyeye veya sadece üçüncü kişiye devredilebileceği gibi aynı anda hem üyeye hem üçüncü kişiye devredilebilir. Yine YK üye sayısına ve şirketin çap ve büyüklüğüne göre yetkinin devredildiği üye ve/veya üçüncü kişi birden fazla olabilir. Bu alternatiflerin tercihinde hukuki açıdan dikkat edilmesi gereken husus, TTK'nın 370. maddesinin 2. fıkrasının 2. cümlesi uyarınca en az bir YK üyesinin temsil yetkisini haiz olması şartıdır¹⁷. Temsil yetkisinin devredildiği kişi YK üyeliğine göre farklı isimlendirilir. Temsil yetkisi devredilen kişi YK üyesi ise murahhas üye, YK üyesi olmayan üçüncü kişi ise müdür olarak adlandırılır. Temsil yetkisinin kısmi devri de mümkündür. Lakin temsil yetkisinin kısmi devri iyi niyetli üçüncü kişilere karşı ileri sürülemez.

IV. İÇ YÖNERGE

A. İç Yönergenin Hukuki Niteliği

İç yönerge, YK tarafından düzenlenen şirketin yönetilmesine dair hususları ve şirketin üçüncü kişilere karşı nasıl temsil edileceğini gösteren bir sözleşmedir. İç yönerge, genel olarak temel anlamda olmayan veya sadece şirketin belirli bir kişi çevresine (örneğin YK'ya) ilişkin karar alması konusundaki düzenlemeleri içerir

DİPNOT

¹⁴ Hasan Pulaşlı, Şirketler Hukuku Genel Esaslar, 6. Baskı, 2020, No. 105, s.409.

¹⁵ İsmail Kırca-Feyzan Hayal Şehirli Çelik- Çağlat Manavgat, Anonim Şirketler Hukuku Cilt I, 1. Baskı, 2013, s.627

¹⁶ Ünal Tekinalp, Sermaye Ortaklıklarının Yeni Hukuku, 4. Baskı, 2015, No. 12-75, sayfa 222-223

¹⁷ Kırca - Şehirli - Çelik - Manavgat, Cilt I, s.628.

PART 9

the decision-making of a specific circle of people within the company (e.g. the board of directors) and it is mandatory that it take the form of a "written decision"¹⁸.

An internal directive is the "second degree prime contract," which contains issues that cannot be regulated in the prime contract or, even if possible, which are not regulated in the prime contract due to their nature¹⁹.

The internal directive cannot be contrary to the prime contract, since it is in a secondary position according to the prime contract. In addition, no internal directive can be issued contrary to the statutes and mandatory provisions, and the matters that are included in any regulation or that should be regulated by the prime contract cannot be regulated by internal directives²⁰.

B. Authority to Issue an Internal Directive and Decision Quorum

An internal directive regulating the assignment of a representative with limited authority within Article 371/7 of the TCC shall be prepared by the board of directors. This constitutes a mandatory provision and this authority cannot be transferred to the general assembly nor can it be subject to the approval of the general assembly because corporate senior management and giving directives in this regard constitutes an inalienable duty of the board of directors and preparation of internal directive is an extension of this duty.

Since internal directives are based on a decision of the board of directors, in accordance with Article 390 of the TCC, if no higher quorum is stipulated in the prime contract, the board of directors convenes with the majority of the total number of members and an internal directive is issued upon the decision of a majority of the members present at the meeting

C. Form, Content, Registration, and Announcement of an Internal Directive

As per Article 390 of the TCC, the decisions of the board of directors must be written and signed. In this regard, an internal directive, which is a board decision, has to be written and signed by the members of the board of directors.

An internal directive composed of the man-

ve biçimsel açıdan "yazılı karar" şeklinde alınması da zorunludur¹⁸.

İç yönerge, esas sözleşmede düzenlenmesi mümkün olmayan ya da mümkün olsa bile mahiyetleri gereği esas sözleşmede düzenlenmeyen hususları ihtiva eden "ikinci dereceden esas sözleşmedir"¹⁹.

Esas sözleşmeye göre tali durumda olmasından dolayı iç yönerge esas sözleşmeye aykırı olamaz. Ayrıca kanunlara ve emredici hükümlere aykırı şekilde iç yönerge düzenlenmeyeceği gibi herhangi bir kanun hükmünde yer alan ya da esas sözleşmeyle düzenlenmesi gereken hususlar iç yönergelerle düzenlenemez²⁰.

B. İç Yönerge Çıkarma Yetkisi ve Karar Nisabı

TTK'nın 371/7. maddesi ile belirtilen sınırlı yetkili temsilcinin atanmasını düzenleyen iç yönergeyi, YK hazırlamalıdır. Bu emredici hüküm niteliğinde olup, bu yetki münhasıran YK'ya aittir ve bu yetki genel kurulun devredilemez ve genel kurulun onayına tabi tutulamaz. Zira şirketin üst düzeyde yönetimi ve bunlarla ilgili talimatların verilmesi, YK'nın devredilemez görevidir ve iç yönerge hazırlanması da bu görevin bir uzantısıdır.

İç yönerge; bir YK kararına dayandığından ötürü TTK'nın 390. maddesi gereğince eğer esas sözleşmede daha ağır nisap öngörülmediyse YK üye tam sayısının çoğunluğu ile toplanır ve toplantıda hazır bulunan üyelerin çoğunluğunun kararı ile çıkartılır.

C. İç Yönergenin Şekli, İçeriği, Tescili ve İlanı

TTK'nın 390. maddesi gereğince, YK kararlarının yazılı ve imzalanmış olması gerekmektedir. Bu doğrultuda bir YK kararı olan iç yönerge de yazılı olarak hazırlanmış olup, YK üyelerince imzalanmaları gerekmektedir.

TTK 367. maddesine göre iç yönerge, şirketin yönetimini düzenler; bunun için

agement of the company, in this regard, describes the required tasks, shows their location, in particular determines who is connected to whom and who is responsible for providing information. The provisions of this internal directive, counted by way of exemplification in Article 367 of the TCC, constitutes the minimum level provisions for each internal directive issued for the purpose of the transfer of authority²¹. Also, new provisions may be added to these mandatory provisions, provided they do not contradict the law and the mandatory provisions of the law.

The internal directive in question solely comprises matters such as signature groups and authority framework; the names of the people assigned to these authorities cannot be included. Identifying the names of these people is handled through a board of directors' decision referencing the internal directive. Also, in the event that a company wants to change the limited authorized representatives they have appointed, it is sufficient simply to refer to the acceptance decision of the internal directive; it is not necessary to issue another internal directive²².

Registering and announcing an internal directive constitutes an explanatory provision because registration to the trade registry is, as a rule, explanatory and the situations where it is founded are clearly indicated in the statutes. According to an opinion in the doctrine, the appointment of anyone with the authority of representation cannot be mentioned within the internal directive because the general framework of duty and authority is drawn up and the identity of these people is not specified. Since there is no authority of represen-

gerekliliği olan görevleri, tanımlar, yerlerini gösterir, özellikle kimin kime bağlı ve bilgi sunmakla yükümlü olduğunu belirler. TTK'nın 367. maddesinde örnekleme yoluyla sayılan bu iç yönerge hükümleri, yetki devri amacıyla çıkarılan her iç yönerge için asgari düzeyde hükümlerdir. Örnekleme yoluyla sayılan bu iç yönerge hükümlerine yer verilmemesi halinde yapılan yetki devri hüküm doğurmaya caktır²¹. Ayrıca bu zorunlu hükümlerin üzerine, kanuna ve hukukun emredici hükümlerine aykırı olmamak şartıyla yeni hükümler eklenebilir.

Söz konusu iç yönergede, sadece imza grupları ve yetki çerçevesi gibi hususlar yer alır ve bu yetkilere atanan kişilerin isimleri kesinlikle yer alamaz. Bu kişilerin kim oldukları ise söz konusu iç yönergeye atıfta bulunan bir YK kararıyla tespit edilir. Ayrıca şirketler atamış olduğu sınırlı yetkili temsilcileri değiştirmek isterse, sadece iç yönergenin kabul kararına atıf yapması yeterli olup tekrardan iç yönerge çıkartması gerekli değildir²².

İç yönergenin tescil ve ilan edilmesi açıklayıcı hükümdedir. Zira ticaret siciline tescil kural olarak açıklayıcıdır ve kurucu nitelikte olduğu durumlar kanunda açıkça gösterilmektedir. Doktrinde bir görüşe göre ise; iç yönergede genel olarak görev ve yetki çerçevesi çizildiğinden ve atanan kişinin kimliği belirtilmediğinden, herhangi bir kişinin atandığından bahsedilemez. Ortada atanmış bir temsilci bulunmadığı için iç

FOOTNOTE

18 Portsmoser/Meier-Hayoz/Nobel, § 11, N. 4 transferred by, Hasan Pulaşlı, Şirketler Hukuku Genel Esaslar, 6. Edition, 2020, No.105, p.411

19 Necla Akdağ Güney, Anonim Şirket Yönetim Kurulu, 2016, p.46.

20 Beşir Fatih Doğan, Anonim Şirket Yönetim Kurulunun Organizasyonu ve Yönetim Yetkisinin Devri, 2011, p.46.

21 Doğan, Yönetim Yetkisinin Devri, p.136

22 Ezgi Korkmaz, Anonim Şirketlerde Sınırlı Yetkili Temsilci Tayini ve Sorumluluk, 1. Edition, İstanbul, 2018, p.43

DİPNOT

18 Hasan Pulaşlı, Şirketler Hukuku Genel Esaslar, 6. Baskı, 2020, No. 105, sayfa 411'den naklen, Portsmoser/Meier-Hayoz/Nobel, § 11, N. 4

19 Necla Akdağ Güney, Anonim Şirket Yönetim Kurulu, 2016, s.46.

20 Beşir Fatih Doğan, Anonim Şirket Yönetim Kurulunun Organizasyonu ve Yönetim Yetkisinin Devri, 2011, s.46.

21 Doğan, Yönetim Yetkisinin Devri, s.136

22 Ezgi Korkmaz, Anonim Şirketlerde Sınırlı Yetkili Temsilci Tayini ve Sorumluluk, 1. Baskı, İstanbul, 2018, s. 43

PART 9

tation appointed, it is not necessary and it does not carry any practical significance to mention, in the registration of the internal directive, whether this registration is explanatory and founded. However, if the adoption of the internal directive and the decision of the appointment of a representative are taken at the same time and both have not yet been registered, the internal directive and appointment decision will become effective at the time they are taken, and therefore their registration and announcement is explanatory²³.

In addition, if changes are required within the scope of duty and authority after the representative has been appointed, these changes must also be registered and announced with an internal directive. The internal directive in question is also an explanatory provision, but in order for transactions with third parties to take effect, it is necessary to prove that the third party knows this change within the legal entity of the company. The members of the board of directors are severally liable for any losses incurred by these people appointed as representatives, in accordance with TCC 371/7.

V. REPRESENTATIVES WITH LIMITED LIABILITY

A. Appointing an Authorized Representative Limited in Terms of People

With an internal directive, the transfer of the authority of representation is limited to two groups of people: these are members of the board of directors who are not authorized to represent and employees who are affiliated with the company through a service contract. Apart from these two groups, a representative cannot be appointed by internal directive because commercial representatives and other assistant merchants cannot be appointed with an internal directive, according to the letter of Article 371 of the TCC. Representatives with limited authorization can be appointed with an internal directive.

There are differences of opinion within the scope of an employee group affiliated to the company through a service contract regarding who can be appointed with limited authorized representation. According to one view, the terms of the service contract should be considered within the framework

yönergenin tescil edilmesinde, bu tescilin tek başına açıklayıcı veya kurucu mu olduğundan bahsetmeye gerek yoktur ve pratik bir önem de taşımamaktadır. Lakin iç yönergenin kabulü ile temsilci atanmasına ilişkin karar aynı sırada alınmış ve henüz ikisi de tescillenmemiş ise, iç yönerge ve atama kararı alındıkları anda hüküm doğururlar, tescil ve ilan edilmeleri ise açıklayıcı nitelik taşır²³.

Ayrıca temsilci atandıktan sonra görev ve yetki çerçevesinde değişiklik gerekmesi halinde, bu değişiklikler de bir iç yönerge ile tescil ve ilan edilmelidir. Söz konusu iç yönerge de açıklayıcı hükümdedir, lakin üçüncü kişilerle yapılan işlemlerin hüküm doğurabilmesi için üçüncü kişinin bu değişikliği bildiğinin şirket tüzel kişiliği bünyesinde ispatlanması gerekmektedir. TTK'nın 371/7. maddesi uyarınca temsilci olarak atanan bu kişilerin verdikleri zarardan ötürü YK üyeleri müteselsilen sorumludur.

V. SINIRLI YETKİLİ TEMSİLCİ

A. Kişi Bakımından Sınırlı Yetkili Temsilci Tayini

İç yönerge ile temsil yetkisinin devri iki grup kişiyle sınırlandırılmıştır. Bunlar temsile yetkili olmayan YK üyeleri ve şirkete hizmet akdi ile bağlı olan çalışanlardır. Bu iki grup dışında iç yönergeyle temsilci tayin edilemez, zira TTK'nın 371. maddesinin lafzına göre iç yönerge ile ticari vekil ve diğer tacir yardımcılarını atanamaz. İç yönergeyle sadece sınırlı yetkili temsilci tayini yapılabilir.

Sınırlı yetkili temsilci atanabilecek bu iki gruptan şirkete hizmet akdi ile bağlı olan çalışan grubunun kapsamında farklı görüşler mevcuttur. Bir görüşe göre hizmet akdi ibaresi lafzi olarak değil amaçsal yorum çerçevesinde ele alınmalı ve bu çalışanın şirket için sürekli şekilde hizmet görmesi yeterli olmalıdır. Bu hizmet görmenin hizmet, eser ve vekâlet sözleşmelerinden herhangi biriyle yerine getirilmesi önem arz etmez²⁴.

Diğer görüşe göre ise hizmet akdi ibaresi binçli şekilde kullanılmış olup TBK'nın 393. maddesinde, işverene sözleşme ile bağlı olan işçinin bu şekilde iş görmeyi taahhüt

of purposeful interpretation and not literally, and it should be sufficient for this employee to continuously serve the company. It is not important that this service is fulfilled within any of the service, work, and power of attorney agreements²⁴.

According to another view, the terms of a service agreement are used on purpose and means the terms of a service agreement within Article 393 of the TCO that defines it as a worker who is bound to the employer, undertakes to work in this way, and is entitled to a salary in return²⁵. As prescribed within the verbal interpretation of Article 371 of the TCC, a service agreement literally means a worker who is an employee bound to the employer with an employment relationship²⁶. Among the employees on the board

In the appointment decision of the board of directors, only the identity of the appointed person should be included, and there is no need to explain the scope of duty and authority.

YK'nın atama kararında ise yalnızca atanan kişinin kimliğine yer verilmelidir, ayrıca görev ve yetki kapsamının açıklanmasına gerek yoktur.

of directors within joint stock companies and who have undertaken to perform the business of the company, those who meet the necessary conditions will be deemed to be bound by the company with a service contract²⁷.

Since the scope of the duties and powers of a person appointed within the internal directive will be shown, it is registered and announced for the knowledge of third parties. In the appointment decision of the board of directors, only the identity of the appointed person should be included, and there is no need to explain the scope of duty and authority.

B. Responsibility of a Representative with Limited Authority

As a rule, with the new regulations introduced in the TCC, the former full succession principle has been abandoned and the differentiated

ettiği ve bunun karşılığında ücrete hak kazandığı sözleşme şeklinde açıklanan hizmet sözleşmesinden bahsedilmektedir²⁵.

TTK'nın 371. maddesinin lafzi hükmünde de belirtildiği gibi hizmet akdi işverene istihdam ilişkisi ile bağlı olan çalışana ifade etmektedir²⁶. Anonim şirketlerde YK dışında kalan ve şirketin işlerini görmeyi taahhüt etmiş olan çalışanlardan gerekli şartları taşıyanlar, şirkete hizmet akdi ile bağlı sayılacaktır. Bu kapsamda şirketin müdürleri, birim yöneticileri, koordinatörleri, direktörleri gibi sıfatlar taşıyan yöneticiler bu gruptadır. Madde metninde sayılan unsurları taşıyan, özellikle iş görme edimini taahhüt eden tüm çalışanların şirket ile aralarındaki ilişkinin hizmet akdinden kaynaklandığı söylenebilir²⁷.

İç yönerge; bünyesinde atanan kişinin görev ve yetkilerinin kapsamı gösterileceği için üçüncü kişilerin bilgisine sunulması amacıyla tescil ve ilan edilir. YK'nın atama kararında ise yalnızca atanan kişinin kimliğine yer verilmelidir, ayrıca görev ve yetki kapsamının açıklanmasına gerek yoktur.

B. Sınırlı Yetkili Temsilcinin Sorumluluğu

Kural olarak, TTK'da getirilen yeni düzenlemelerle birlikte eskiden var olan tam teselsül ilkesi terk edilmiş ve farklılaştırılmış teselsül ilkesi benimsenmiştir. Buna göre, sorumluluk süjesi

FOOTNOTE

²³ Yanlı, Okutan Nilsson, Temsilci Tayini, p.24

²⁴ Yanlı, Okutan Nilsson, Temsilci Tayini, p.13

²⁵ Özdamar, Temsil, p.158

²⁶ Preamble of the The Statute on the Restructuring of Some Receivables by Amending the Labor Law, Certain Laws and Decree Laws numbered 6552, Article 131, <https://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2014/09/20140911M1-1.htm> (03.02.2021)

²⁷ Özdamar, Temsil, p.159

DİPNOT

²³ Yanlı, Okutan Nilsson, Temsilci Tayini, s. 24

²⁴ Yanlı, Okutan Nilsson, Temsilci Tayini, s.13

²⁵ Özdamar, Temsil, s.158

²⁶ 6552 sayılı İş Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması ile Bazı Alacakların Yeniden Yapılandırılmasına Dair Kanun'un Gereği, md. 131, <https://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2014/09/20140911M1-1.htm> (03.02.2021)

²⁷ Özdamar, Temsil, s.159

PART 9

succession principle has been adopted. Accordingly, persons who are the subject of responsibility, together with other persons who caused any negative consequences, will be held liable to the extent that the damage can be personally attributed to them according to their fault and the requirements of the situation²⁸.

Following this general rule, the responsibility of a representative with limited authority is stated in the last paragraph of Article 371/7 of the TCC as "The board of directors is severally liable for all kinds of damages these persons may cause to the company and third parties". Thus, the board of directors is held severally liable for all injuries caused to the company by commercial agents and other assistant merchants. Whether this provision is full or differentiated succession cannot be understood from the verbal interpretation of the judgment. First of all, it should be noted that the regulation in question does not apply to all cases of responsibility of the board of directors, and is only applied in cases of liability due to the injuries caused to the company by persons appointed in accordance with the internal directive²⁹.

On the other hand, any injuries with fault that parties cause to a company should not be understood as the responsibility of members of the board of directors. Damage includes direct and indirect injuries with fault to the company. Deliberate behavior does not create responsibility for the members of the board of directors. Otherwise, for example, there will be a situation that will undermine the security of law, such as members of the board of directors being jointly responsible for money embezzled by a bank branch manager³⁰.

VI. RESULT

The appointment of a limited authorized representative through internal directive is of great importance for companies with heavy workloads and those who have to work uninterruptedly due to the nature of the service they provide. In addition, the fact that the identity of the appointed representative is not included in the internal directive, by only drawing up the framework of authority and duty is of great practical importance and makes commercial life easier.

olan kişiler, zararlı sonucun doğmasına sebep olan diğer kişilerle birlikte, kusuruna ve durumun gereklerine göre zarar şahsen kendilerine yükletilebildiği ölçüde sorumlu tutulacaklardır²⁸.

Bu genel kuralın akabinde sınırlı yetkili temsilcinin sorumluluğu TTK'nın 371/7. maddesinde "Bu kişilerin, şirkete ve üçüncü kişilere verecekleri her tür zarardan dolayı YK müteselsilen sorumludur" şeklinde belirtilmiştir. Böylece ticari vekil ve diğer tacir yardımcılarının şirkete verdikleri tüm zararlardan, YK müteselsilen sorumlu tutulur. Bu hükümün tam veya farklılaştırılmış teselsül olup olmadığı hükmün lafzından anlaşılamamaktadır. Söz konusu düzenlemenin, YK'nın tüm sorumluluk hallerine uygulanmayacağını, sadece iç yönerge doğrultusunda tayin edilmiş olan kişilerin şirkete verdikleri zararlardan dolayı sorumluluk durumunda uygulama alanı bulacağını öncelikle belirtmek gerekir²⁹.

Buna karşılık ilgililerin kusursuz şekilde şirkete verdikleri zararlardan dolayı YK üyelerinin sorumlu olmaları şeklinde anlaşılmalıdır. Zarar kapsamına, şirkete kusurluca verilen doğrudan ve dolaylı zararlar girmektedir. Kasıtlı davranışlar, YK üyelerinin sorumluluğunu doğurmaz. Aksi halde örneğin; bir banka şube müdürünün zimmetine geçirdiği paradan dolayı banka YK üyelerinin müteselsilen sorumlu olmaları gibi hukuk güvenliğini ortadan kaldıran bir durum ortaya çıkacaktır³⁰.

VI. SONUÇ

İç yönerge ile sınırlı yetkili temsilci tayini, iş yükü ağır olan ve verdiği hizmetin doğası gereği kesintisiz çalışmak durumunda kalan şirketler için büyük bir önem taşımaktadır. Ayrıca çıkarılan iç yönergede atanan temsilcinin kimliğine yer verilmemesi, sadece yetki ve görev çerçevesinin çizilmesi çok büyük pratik öneme sahip olup ticari hayatı kolaylaştırmaktadır.

BIBLIOGRAPHY

BEŞİR FATİH DOĞAN, Anonim Şirket Yönetim Kurulunun Organizasyonu ve Yönetim Yetkisinin Devri, 2. Edition, İstanbul, 2011

BÖCKLI, P. SCHWEIZER, Aktienrecht, 4. Edition, Zürich, Basel, Genf 2009

BURÇAK YILDIZ, Ultra Vires İlkesinin Kaldırılmasının Ardından İşletme Konusu Unsuru ve Ticaret Şirketlerinin İşletme Konusu Dışındaki İşlemlerin Hukuki Niteliği, Banka ve Ticaret Hukuku Dergisi, 2011, Number 3

EZGİ KORKMAZ, Anonim Şirketlerde Sınırlı Yetkili Temsilci Tayini ve Sorumluluk, 1. Edition, İstanbul, 2018

HASAN PULAŞLI, Şirketler Hukuku Genel Esaslar, 6. Edition, 2020

HAYRİ DOMANIÇ, Anonim Şirketler Hukuku ve Uygulaması- TTK Şerhi, I-II, İstanbul, 1988

HİMMET KOÇ, Anonim Şirketlerde İç Yönerge ile Yönetim ve Temsil Yetkisinin Devri, 2018

İSMAİL KAYAR, Anonim ve Limited Şirketlerin Temsili ve İmza Sirküleri, Türkiye Noterler Birliği Dergisi, No:127, 2005

İSMAİL KIRCA-FEYZAN HAYAL ŞEHİRALİ ÇELİK-ÇAĞLAT MANAVGAT, Anonim Şirketler Hukuku Cilt I, 1. Edition, 2013

MEHMET ÖZDAMAR, "6552 Sayılı Kanun ile TTK'da Yapılan Değişiklikler Çerçevesinde Anonim Şirketin Temsili", Gazi Üniversitesi Dergisi, Volume 18, No:3, 2014

NECLA AKDAĞ GÜNEY, Anonim Şirket Yönetim Kurulu, 2016

RAUF KARASU, Türk Ticaret Kanunu Tasarısına Göre Anonim Şirketlerde Emredici Hükümler İlkesi, Ankara, 2015

REHA POROY, ÜNAL TEKİNALP, ERSİN ÇAMOĞLU, Ortaklıklar Hukuku, 2014

SEVİLAY UZUNALLI, Anonim Şirkette İşletme Konusu, 2013

ÜNAL TEKİNALP, Sermaye Ortaklıklarının Yeni Hukuku, 4. Edition, 2015

VELİYE YANLI, GÜL OKUTAN NİLSSON, Anonim ve Limited Şirketlerde Sınırlı Yetkili Temsilci Tayini, Banka ve Ticaret Hukuku Dergisi, Volume XXX, No:4, Aralık 2004

YAVUZ SELİM GÜNAY, Anonim Şirketlerin Temsili, 2018, 1. Edition

KAYNAKÇA

BEŞİR FATİH DOĞAN, Anonim Şirket Yönetim Kurulunun Organizasyonu ve Yönetim Yetkisinin Devri, 2. Baskı, İstanbul, 2011

BÖCKLI, P. SCHWEIZER, AKTIENRECHT, 4. Bası, Zürich, Basel, Genf 2009

BURÇAK YILDIZ, Ultra Vires İlkesinin Kaldırılmasının Ardından İşletme Konusu Unsuru ve Ticaret Şirketlerinin İşletme Konusu Dışındaki İşlemlerin Hukuki Niteliği, Banka ve Ticaret Hukuku Dergisi, 2011, Sayı 3

EZGİ KORKMAZ, Anonim Şirketlerde Sınırlı Yetkili Temsilci Tayini ve Sorumluluk, 1. Baskı, İstanbul, 2018

HASAN PULAŞLI, Şirketler Hukuku Genel Esaslar, 6. Baskı, 2020

HAYRİ DOMANIÇ, Anonim Şirketler Hukuku ve Uygulaması- TTK Şerhi, I-II, İstanbul, 1988

HİMMET KOÇ, Anonim Şirketlerde İç Yönerge ile Yönetim ve Temsil Yetkisinin Devri, 2018

İSMAİL KAYAR, Anonim ve Limited Şirketlerin Temsili ve İmza Sirküleri, Türkiye Noterler Birliği Dergisi, S.127, 2005

İSMAİL KIRCA-FEYZAN HAYAL ŞEHİRALİ ÇELİK-ÇAĞLAT MANAVGAT, Anonim Şirketler Hukuku Cilt I, 1. Baskı, 2013

MEHMET ÖZDAMAR, "6552 Sayılı Kanun ile TTK'da Yapılan Değişiklikler Çerçevesinde Anonim Şirketin Temsili", Gazi Üniversitesi Dergisi, C.18, S.3, 2014

NECLA AKDAĞ GÜNEY, Anonim Şirket Yönetim Kurulu, 2016

RAUF KARASU, Türk Ticaret Kanunu Tasarısına Göre Anonim Şirketlerde Emredici Hükümler İlkesi, Ankara, 2015

REHA POROY, ÜNAL TEKİNALP, ERSİN ÇAMOĞLU, Ortaklıklar Hukuku, 2014

SEVİLAY UZUNALLI, Anonim Şirkette İşletme Konusu, 2013

ÜNAL TEKİNALP, Sermaye Ortaklıklarının Yeni Hukuku, 4. Baskı, 2015

VELİYE YANLI, GÜL OKUTAN NİLSSON, Anonim ve Limited Şirketlerde Sınırlı Yetkili Temsilci Tayini, Banka ve Ticaret Hukuku Dergisi, Cilt XXX, Sayı 4, Aralık 2004

YAVUZ SELİM GÜNAY, Anonim Şirketlerin Temsili, 2018, 1. Baskı

FOOTNOTE

28 Özdamar, Temsil, p.160

29 Özdamar, Temsil, p.161

30 Özdamar, Temsil, p.162

DİPNOT

28 Özdamar, Temsil, s.160

29 Özdamar, Temsil, s.161

30 Özdamar, Temsil, s.162